

UAB: un camí de futur

La Universitat Autònoma de Barcelona acaba d'aprovar els primers estatuts que fem en els darrers vint anys i els tercers de la història de la institució. La normativa que ens ha d'administrar a partir d'ara s'ha fet de manera cooperativa, col·laborativa i participativa; mantenint els principis que han de regir una universitat com la nostra, però amb la mirada llarga cap al futur que hem de compartir i fer entre tota la comunitat. Som la primera universitat catalana en adaptar els estatuts a la nova legislació. Aquest pas endavant ens permet obrir camí.

Les universitats tenim la responsabilitat de ser mostra i exemple de la nostra societat, fer apostes trencadores que són referents. Amb aquest esperit, la Universitat Autònoma de Barcelona va iniciar el procés de creació dels nous estatuts el curs passat per diverses raons. En primer lloc, calia adaptar els estatuts a la nova llei, la LOSU. També era necessari fer un pas ferm i decidit per actualitzar una normativa que feia dues dècades que no es tocava. Durant aquest temps els canvis al sistema universitari i a la societat han estat molts i molt profunds. Teníem clar que aquesta nova normativa només es podia fer obrint un procés participatiu a tota la comunitat universitària. La responsabilitat i l'ADN de la UAB obligaven a promoure la implicació de totes les persones que els haurem d'aplicar al llarg de la nostra vida universitària. Uns nous estatuts per a una UAB més inclusiva, més catalana, més sostenible i més participativa.

Uns nous estatuts no són només un conjunt de normes i reglaments, són un compromís en ferm de totes les persones que formen part d'una comunitat universitària, amb la comunitat i amb allò

JAVIER LAFUENTE

RECTOR DE LA UNIVERSITAT
AUTÒNOMA DE BARCELONA

que n'espera la societat. De fet, una de les novetats d'aquesta nova norma és precisament la institucionalització de mecanismes participatius de la comunitat que, tot i que des del govern de la UAB els usem, no formaven part fins ara de la nostra normativa.

La participació i la implicació de la comunitat universitària en la nova normativa és clau per promoure la democràcia. En una època en què, just passades les eleccions europees que mirem amb recel, la por evident a les franceses i a les americanes (amb un Biden en hores baixes) i amb un increment de l'extrema dreta preocupant a Espanya i a Catalunya, cal ser valents i donar veu a tothom. Només amb el debat de les paraules i les idees i des de di-

Només amb el debat de les paraules i les idees i des de diferents visions es pot fer un projecte compartit on tothom tingui cabuda

La nostra història ens capacita per mirar amb orgull el passat, des dels orígens del Manifest de Bellaterra

ferents visions es pot fer un projecte compartit on tothom tingui cabuda, encaixant les crítiques i modificant allò que en el debat s'ha enriquit. ¿Això vol dir donar entrada a posicions extremistes i en contra de principis bàsics a la UAB a la UE o a l'Estat? De cap de les maneres. Ja hem vist en alguna comunitat autònoma com sobrepassar els límits només pot perjudicar la democràcia.

Durant tot el procés s'han realitzat prop de 800 aportacions per part del conjunt de la comunitat universitària, que demostren un ampli debat fins a arribar a la seva aprovació. Aquest és un exemple de participació i debat que ha de poder servir a les universitats i a la resta d'institucions.

Menció especial requereix la llengua. A Catalunya la seva defensa en tots els estaments és clau. Per això el català consta en l'article 7 del nostre recent estatut amb una clara defensa de la llengua pròpia i afegeix que "la universitat garanteix i promou l'ús del català com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament universitari, així com en les activitats de recerca, gestió, transferència i intercanvi de coneixement".

Aquests nous estatuts suposen per a la UAB la confirmació que, en paraules del filòsof danès Søren Kierkegaard, "la vida només pot ser entesa mirant enrere, però ha de ser viscuda cap endavant". La nostra història, que ja ultrapassa el mig segle de vida, ens capacita per mirar amb orgull el passat, des dels orígens del Manifest de Bellaterra, i afrontar amb confiança el futur. Els estatuts tracen un camí, clar i potent, per reformular el nostre model de governança, i cal fer-ho des de la base d'un coneixement profund, tècnic i polític, i comptant una altra vegada amb la participació, implicació i complicitat de totes les persones de la UAB.